

סימן כ"ט.

ב"ה ג' יתרו תרפ"ה לפ"ק.

שוב"ט לאהו' ב"א המופלג בחורה ויראה פרי תואר מו"ה מרדכי נ"י בעיד הערמאנשטאדט.

מכתבך

מכתבך קצלתו שבו נודעת' ששכנעו הצבלי יח' העת לפדות צדך כצורך שיחיו לטובה ובשנחתך שנחת ונלוה יקרה ישונח כזי גם אחי וכו'. ומה ששאלת אותו דדבר הרגיל צפי העולם שהנשחתך עלונו צנוות דפדפי חצות כללו ההפכה פ"ד העניות אם יש לה חזיה שורש או יקוד כפי"ה הכה צנוות לא רצתי ולא ונלחתי ונזה צנוות כפר א"ה היות שהפסקת זה צפי הצניות אונרת' אם חכים נכחלים בני ידליח' הן והטעם והרמז זה הול הוא לעצמי ונחה שוללנו צוה"ק ס"פ ויחי דרך וני שאין זה פגם צנוות יקוד רלוי' לבוס צארון ונשא"ח אחר לייך דוקא קצורה צקרקע ונזנש וצאלות צבר כרזון הענין לדעת' גם הצלנוודן צציו דו"צ ככפים אין להם שניירה אלא צקרקע דככפים הוא ונלשון ככקוף נככפתי וקאי צודאי כל צעלי תלוה צענין זה שנלה צודאי לקרותם ככפים וניזון שיש צהם טעם הכקף שהנשנך אחריו לא יצבע וניזון כו"ש חוזה כקף לא יצבע כקף וכן צזה סכל הונצציו הח"ל רצט כו"ש חז"ל ולהא' שניירה והגכה ונהנצ"קן ונהנחצבלין ונחצקע ונזנש כי שם קצרו העם הונחחלים על עקאי צריות ולנוקום החיל קרלוי קצרות תתלוה ואפסר דו"ש צפקחים דח' דכל וני ש"ס לו קרקע עולה לרגל דהיינו שנעלה ונחנק פגם שחול צרגל כו"ש חז"ל צרגלי' חוטא ואפסר בני דו"ש צקידושין דכיוי דפדפי צ קורס לצעלה לרגל ועי' צלוי"ה פ' ונשפטים עה"פ ראשית צכורי אדונתך וכו' ודו"ש ג"כ וני ונכה "עפר" יצקש ונפסר רוצע ישרא"ל על חרע קטני' ל" הנות נפשי ונח "ישרים וכו' ואפסר ונלד זה טוונקין ג"כ הערלה צעפר ודו"ש וספד את דנו ובקשו צעפר דהיינו וני שפגם צריות דהי"ל כשופך דם צי"ל היקונו הוא סיח' ונכסה צעפר וניזנש ונלונטה לנעלה.

וְכָבֵד נודע שצבצב גי'כ הונכה לשונו צבצב כוונ' התורה צבצבה דל"ה ועי' גי'כ צבצבה יי"ש לירד רק"י שק"צ שהציל רח"י ונהירוש' דכלאים ודכתיבות שלום רבי שהאז ארצו נקובה ופני הנוצול ודכתיבו שלא יפסו הגשונים ואלחו' תיפיל שה' לר"ך להיות נקובה שיה' נקצר צקרקע ונושם כמו שהק' צקרב העירם שם אלל ודאי ואלל שה' צבור כונש צירוש' פ' ע"ם ונוניאל לא ה"י לר"ך קצורה וצקרקע ונושם יי"ש ואם אונשם שלפניש הנהניכ צצ"ר פיק שופני' הנוצול' דנקט היינו שיצולה' וירקצ יי"ש אין שום רח"י לדבריו ולדברש ונושע עור דלף שה' צבור ה"י לר"ך קצורה צקרקע ונושם כדי שיה' גופו צלה צברעל ועוד דהא כיון שצ"ב לא ה"י שולה ידו לנושע וואכנעו ולא הסתכל צמיחה שוהיט נקרא רצינו הק' כוונש צצבת דקיי"ה וצירוש' צקרב קנהדרין ונוניאל לא ה"י לר"ך שיקצר דוקא צקרקע ונושם אפי' לא ה"י צבור אס לא ופני הנוצול והיינו ופני הגשונים ואפשר ופני הנוצול גופא דנקט הכו"ו צו וולד הצקורה הוא עכ"פ לורד לפגם הנקרא דהר"ל כאלו הציל רח"ל וצול לעולם כוונש צברה דר"ה והגם שהאז עלמו לא פגם צוה וינון לא רלה להחזיק

עצה וליטול עטרה לעלונו ולשנות הנהגה שאחרים
לכרכו לו חל אפשר שמפני הנובול דקלונר היינו נופני
בשנות רבי בטלה בהנהגה לפי שאין טעוהה אלל דליקים
במים חדל וואמנס הרי ונליוו צנחנס דקייא שחלרות
הי' צירוס' צניוה כול הקלע ונפני קבר התחוס ולייני
ונפני הנובול שהי' גס בלוי' בויגס ארץ לא נטוהרה
הוא ולא גטוה דיום זעס דנוי לא ירדה עליו גטוים
דיום הנובול ונשקעו זה עלונוה הותים יעייגס וליכ
עדיין הי' שייך צלרונו של רבי איזה טעוהה ונלד
קבר התחוס של נותי הנובול זיכין לוח שיהא ארונו
נקובה לארץ ונונילל לא יקבל טעוהה צעולס ונומילל
ודאי לין רלוי' וזה שקצורת צבור חיל' להיות צקרקע
ונוס ולא עוד אלל שכלכהי' אפשר להיר' עוד ללידך
גיבא ונויגס צצבורות רייצ חלל אלס צבור הוא דעני
קצרה פשוט לא צעי קצורה ואם איחס שקצורת צבור
ונטוה ונקצורת חיל' דעלונוה צוהה שלל להיות צקרקע
אלל צלרון חיל' שפיר קלונר דיקבר כצבור חיל'
לענין שוקצר צלרון שלל אלל ודאי שקצורת צבור
היא כקצורת חיל' אחר ונעני' שום חילוק ביניהם
שפיר הק' אלל חיל' צבור הוא דעני קצורה וכו'
לחונס בלונה לין זו שור רלוי' דהא חיל' חיל' קצורת
צבור רלוי' להיות צלרון ונינו לין חיל' צוה אלל
שנוהר להיות צלרון ונונילל לא שייך לונקט צוה
יקבר כצבור חיל' כיון שצבור חיל' גופא גיב' קני
שלל קצרותו צלרון ועוד דהא כיון דנוי' שפיר צלריו
רלוי' גיב' צלרון חיל' חיל' צבור ונונילל לא שייך
לונקט לענין חיל' כצבור חיל' דנושכחה לה שפיר
קצורה כזו חיל' צפשוט כשנללן צצרתיו אלל ודאי
שהלי כצבור חיל' לא קלי' כלל לענין קצורה חיל'
ודאי שצבור חיל' רלוי' עבים לקצורה צלרון כנו
נוטר צרית כונתה דעלונוה (וזכר לדבר צלרון צבור
רשאל וכו' דהיינו שצבור רשאל רלוי' להיות צלרון)
לחיות "רלוי' ואלונו' בשאר רלוי' צצבורה הי'
זוכה ורלוי' הוא להיות צלרון חיל' ונלחר שפגס צריתו
כיכ עד שניטל צבורתו וננוו' לגור' ויניתנה ליוקפ.
זכה יוקפ' לונעלה זו להיות צלרון שהוא לחיות
רלוי' ונהס כי כן נלחה דעלי' שקבולת צבור הוא
לחקן וודה יקוד להיות נחשט כנוו' שכלס צוהה זו
ונעלי' שום פגס ופקפוק.

ואמנם

ואמנם העצם הזה הוא עפ"י צירוף פ"א דקדקלים וצ"ר פ' ו' ישב וצונדיר פ"ד והוצא ג"כ בצפירס"י ובחי' שם אונור הקצ"ב אלה ונכרתם בזה של רחל צעקרים כקד שם ה' קלעים למיכך יהי' כל אחר ונפרס ערך בנו ה' קלעים וכו' הנמ"ר דהיינו שש"י ונכירת יוסף הלדק פגמו צונדת יקוד ועיי' פדיון הצבור ונחקקים זה עיי"ש (ואפשר ונחיש ונלינו צ"ר שגולאי שזכה להקן האי גבצא פגסם בריהו כו"ש וצ"ק פ' אחרי דעה לפי שה' ניצור להשתתף עליונו ונלונה פד"צ כו"ש שלוי וק"פ פקחים) והקצר הענין כ"ל עפ"י שם פקחיק שהיקון הצרתי לריך לחיות צמידות ונחבונה חו עוד לנעלה ומונו יען שהפגס שלו הוא ג"כ נחבונה שהוא הנוח וקוס הזרע ועיי' בשל"ה שער האותיות חו"ק ד"ה יצא השמש וכו' וידוע שצבור האדם כנגד כותר והבונה כו"ש צזיק ולתחקן דרש"י עיי' דרך פקודיק ריש גי"ע ח"י בזה ש' ומונילא שנקובל ונלונה צודאי לתקון פגס זה שהגיע ועלה לשם ואפשר גויי שנה"י נקחל פד"צ ג"טוני' ה"נ כו"ש ב"צק ד"ם וצ"צ ד"ם כו"ש שנקובל לתקן נודת יקוד' ההויל בכלל יעושה ידולה שיקראל כו"ש מי תן ומליון